

Smartno pri Slovenjgradcu. Dne 11. jun. sta bila poročena Janez Marhavt in Helena Krankar. Na veseli gostiji je nabral vrli sta rejšina 230 dinarjev za podružnico sv. Magdalene. V imenu cerkvenih ključarjev naj bo izrečena najiskrenejša zahvala. Obilo blagoslova novoporočenima v njunem novem stanu!

Sv. Duh na Stari gori. Učenci in učenke tukajšnje osnovne šole prirede v nedeljo, dne 24. junija, v šolskem poslopju razstavo ženskih ročnih del, risarskih in pismenih izdelkov. Starši in sploh vsi prijatelji šole, ne zamudite prilike, ogledati si v nedeljo razstavljenih šolskih izdelkov svoje šoloobvezne mladine, ki z veseljem pričakuje številnega obiska odraslih!

Spomin na Laško.

Zelena Štajerska! Tako smo imenovali nekoč tudi naš Slovenji Štajer. Temu nazivu pa smo pripisovali pred vsem pesniški pomen in poet. Globine, zmislja in umestnosti naziva se zopet prav zavedamo, ko odhajamo iz naše ljube, druge domovine in damo slovo — zeleni Štajerski. Takrat šele vstane posebno jasno pred našimi očmi slika tajnostno-tihih, prostranih štajerskih gozdov, zelenih holmov in trat, solčnih vinskih gor in tihih, belih štajerskih vasic. Takrat šele vzljubimo prav tamošnje ljudstvo, ki je tako vesele in mirno-prijazne narave.

Navdaja me domotožje in hrepenenje po čaru in milini štajerske krajine, ki se zrcali v mehki duši in pesmi naroda. Zadnjemu koticu Štajerske sem dal slovo; zadnjemu, a menda najlepšemu.

Laški okraj! Ni obdarila narava okraja s posebnim bogastvom, blagoslovila pa ga je z drugimi zakladi. Dala mu je slovite, vroče zdravilne vrelce, črno oglje — premog in posebno pokrajinske znamenitosti z živahnim tujskim prometom. Kdo naj pozabi alpsko-slikovito, romantično sotesko iz Rimskih toplic v Jurkloster; sanjavo tihe, rajsko lepe Rimske toplice; solčno, ljubko in prijazno mestoce ob vzhodu Huma — Laško ob Savinji; samotno, romantično pot iz Marjagradca v Št. Rupert — in vrhu hribov vse čedne, bele, gorske cerkvice, ki oznanjajo ljudem mir, ljubezen in spravljivost: Šmiklavž, Sv. Jedert, Sv. Lenart in Šmihel!

Nepozabni kraji, nepozabno ljudstvo, nepozabni »zeleni Štajer«! V duhu vas obiščem in pozdravljam!

F. Wernig.

Porota.

MARIBOR.

(Dalje. — Konec prih.)

Uboj. Radi uboja sta se zagovarjala pred mariborsko poroto 17letni hlapec Jak. Červek in 20letni kočarski sin Jakob Dvoršak, oba iz Zgornje Korene pri Vurbergu. Letos koncem aprila sta z drugimi fanti vred popivala v nekem vinotoču v Koreni. Ko sta bila Červek in Dvoršak že precej daleč od vinotoča, sta zaslišala prepevanje in ukanje. Červek je izruval trtni kol, nato sta se pa oba vlegla ob cesti na prežo. Vinjenega fanta, ki se je prigugal po cesti, je Dvoršak zgrabil za prsa, Červek pa z vso silo udaril s kolom po glavi. Napadeni, neki Karol Markovič, se je še privlekel blizu prve hiše, kjer so ga drugo jutro našli mrtvega. Ker so zanikali porotniki z osmimi glasi krivdo obeh obtožencev, je izreklo sodišče oprostitve.

Umor. Lani dne 27. decembra zvečer so našli ob poti blizu hiš v Gajevcih mrtvega posestnika Ivana Žnidariča. Bil je zaboden v levo stran prs z močnim nožem ali s kakim drugim podobnim predmetom. Njegova hči Zofija je takoj osumila umora svojega bratranca, 23letnega Franca Žnidariča. Žnidariču niso mogli ne orožniki in ne priče dokazati umora in je bil oproščen in obsojen le radi nošenja orožja brez orožnega lista na tri mesece.

Goljufija in poneverba. Pred poroto se je zagovarjal 41letni uradnik pri mariborski železniški kontroli dohodkov Josip Valenčič. Od leta 1924 do leta 1927 je odstranjeval z računov nepoškodovane koleke in jih prodajal naprej. Na ta način je oškodoval državo za 164.204 Din. Valenčič je priznal goljufijo in porota mu je prisodila dve leti težke ječe. — Sodila je porota Jurija Miletiča, 24letnega poljskega delavca iz Novske na Hrvaškem. Predlanskem je služboval kot narednik pri 45. pešpolku v Mariboru. Od začetka marca do sredi junija 1926 je poneveril vojakom od doma poslanega denarja v znesku 12.911 Din in iz denarnega pisma je izmaknil 12 dolarjev. Krivdo Miletiča so porotniki potrdili soglasno, nakar je bil Miletič obsojen na tri leta težke ječe. V kazni so mu vštejete dve leti preiskovalnega zapora pri vojaškem in civilnem sodišču.

CELJE.

(Dalje in konec.)

Dva vlomilca. Celi letošnji januar in februar so bili Savinčani, Šaleščani in Mislinčani v velikem strahu radi pogostih ponočnih vlomov. Po vztrajnem zasledovanju sta prišla v roke pravice krivca 29letni pekovski pomočnik Al. Grebenšek iz Št. Ilja pri Velenju in 21letni elektrotehnik Albert Jelen iz Polzele. Oba sta se sprijateljila v zaporih celjskega okrožnega sodišča, odkoder sta pobegnila dne 18. januarja in sta se preživljala z vlomi. Blaga in denarja sta nakradla v skupni vrednosti 14.997 Din. Poleg perila, zlatnine in špecerije sta bila še velika prijatelja svinjskega mesa, klobas in potic. Med preiskovalnim zaporom se je posrečilo Jelenu zopet pobegniti, pa le za malo časa. Oba vlomilca sta izvrševala zločine oborožena in bila pripravljena na odpor. Pri obravnavi sta priznala vlome in tatvine in je bil Grebenšek obsojen na šest let, Jelen pa na pet let težke ječe. Po prestani kazni bosta oddana v prisilno delavnico.

Pretep in uboj. V Št. Jurju pod Donačko goro so popivali fantje po cerkvenem žegnanju v krčmi Neže Koresove v Prevali. Bili so zbrani fantje iz raznih far. Pri tej priliki je prišlo do prepira med plesom. 34letni kamenar Jože Škrabl iz Trličevega je izzival na pretep Martina Polajžarja. Da bi preprečil ravs, se je vmešal v zadevo tihomirni Franc Krivec, katerega je zabodel Škrabl šestkrat z nožem in je revež po treh minutah izkrmel v omenjeni krčmi. Pri poroti je bil obsojen Škrabl radi prekoračenja silobrana na pet in pol meseca posiljenega zapora.

Umor in oprostitve. Dne 27. oktobra 1927 je bil odkrit v Stari vasi pri Vidmu divjaški umor 78letne gostilničarke in posestnice Cecilije Ivačič. Neznane je razklal Ivačičevi s sekuro glavo, pobral denar, prebrskal vse po hiši in izginil. Umora je osumilo in zaprlo orožništvo starovaškega pekoveškega mojstra Alojzija Zemljaka. Porotniki so pa z osmimi glasovi zanikali Zemljakovo krivdo, nakar so proglasili sodniki oprostitelno sodbo.

S tem slučajem je bilo zaključeno v sredo, dne 13. junija, poletno porotno zasedanje v Celju.

je povedal mož, a to samo njej pod obljubo, da sosedinja o tem nikomur nič ne omeni.

III.

TAJNA POROKA.

Trepeče ti venec poročni v laseh,
In srce ti v prsih trepeče;
Krog usten rdečih igra ti nasmeh,
A solza v očeh ti leskeče.

Gregorčič.

Graččakinji Herberstein ni dalo več miru, ker ima njen sin resno misel poročiti Agato iz Straleka. Kaj takega se ne sme zgoditi, to je bil njen trden sklep in ta se mora izvršiti. Drugega izhoda pa ni, kakor da oženi prej ko mogoče svojega sina. Odlašati ne sme čisto nič. Zaroka in nato v kratkem poroka se mora zgoditi.

Dve uri od Hrastovca proti zapadu stoji na strmem bregu lepi grad Vurberg, nekdanj last ptujskih gospodov, ki je prešel leta 1441 v posest plemenitih Stubenberg. Nepopisno lep je razgled od tega grada po celem Dravskem polju, gor na Pohorje, cele Slovenske gorice in dalje proti Hrvatski, na Donatsko goro, temni Boč in

razne druge vrhove, ki tvorijo zadnje obronke Savinskih planin. Vinogradi obdajajo od vseh strani visoki grad, ki kraljuje na strmem robu gor nad Dravo, ki se zavije tukaj v mirnem toku proti vzhodu, kakor bi ji bilo žal, da se je morala ločiti od visokih gor na Tirolskem in Koroškem ter ozke senčne soteske med zelenim Pohorjem in strmim Kozjakom.

Lastnik grada je bil tedaj Jurij grof Stubenberg, poročen z Heleno rojeno pl. Zäkel. Iz tega zakona se je narodila hči Zofija. Bila je srednje postave, rumenih las, pegastega obraza, dvoji sivkastih oči je gledalo v svet prezirljivo, češ, jaz sem rojena Stubenberg in sem bogata.

In vendar ni bilo tako. Predniki, posebno oče Baltazar Stubenberg so slabo gospodarili in zabredli v dolgove. Že sta bila Jurij in Helena Stubenberg prisiljena prodati več posestev, da sta mogla poravnati zaostale davke. Skrbelo ju je, kako bosta preskrbela edino hčer — rešitev je bila edinole v bogati močitvi.

Zato jima je prišlo pismo poslano od graščakinje Margarete Herberstein po posebnem selu, da naj se čimprej pripeljeta k njej v Hrastovec, kakor nalašč, kajti povzela sta že iz prejšnjih ustmenih pogovorov, da želi graščakinja

Botri! Ne delajte si skrbi za BIRMSKO DARILLO! Lep molitvenik, pa en rožnatenec je poleg navadnih spominčkov najlepši spomin. V današnjem »Gospodarju« najdeto cenit TISKARNE SV. CIRILA